

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quantumque sint necessariæ & licitæ divitiæ, nunquam est tamen
necessarium & licitum, velle esse divitem sicut omnes volunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

SEPTIMA VERITAS.

OCTAVA VERITAS.

Quantumcunque sint necessariae & licitae divitiae, nunquam est tamen necessarium & licitum, velle esse divitem, sicut omnes volunt.

RATIO EST, Quia velle esse divitem sicut omnes volunt, est cupiditate ferri in divitiis; sic enim explicatur illud Apostoli, qui voluit divites fieri, Cupiditates accusavit, inquit S. Augustinus, non facultates: avaritia enim est, velle esse divitem, non autem esse divitem.

Sed quantumcunque sint necessariae & licitae divitiae, nunquam est necessarium & licitum, cupiditate ferri in divitiis; nam illa cupiditas prava est, & nihil confert ad ullam vitae necessitatem; satis enim est temperate & rationabiliter sibi cum Deo providere, unde vetantur sollicitudines in temperatae, cum ex multis earum damnis, tum quia nihil profunt, imò nocent. Nam qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia & nociva, quae morgunt homines in interitum & perditionem: radix enim omnium malorum est cupiditas, quam quidam appetentes erraverunt à fide, & inseruerunt se doloribus multum. De qua item cupiditate sic eleganter sub auri nomine S. Chrysologus: crudelitatis Dominus, servus hosti, amando laedis, nudat ditando, etiam captivus aspectum, fidem frangit, violat affectum, vulnerat charitatem, turbat quietem, admittit innocentiam, docet furtum, suadet fraudes, &c. Cupiditatis autem male affectae nota haec certior ponitur, cum nisi repugnanter & invite pecuniam quis impendit, licet alioquin videat id esse rationabile, vel justum, vel necessarium. Tunc possideri magis quam possidere divitias ille dicendus est, ut ait S. Cyprianus, confirmatque S. Ambrosius ex Psalme Regio: Bene, inquit, viros divitiarum appellavit David, non divitias virorum, ut ostendat eos non possessores divitiarum esse, sed à suis divitiis possideri. Quod & Seneca dilucide sic expressit, Sic divitias habent, quomodo habere dicimur febrim, cum illa nos habeat. Et nonnullis interjectis, tantum miscere vitia desiderium noli. Quo uno dicto, quae plura de cupiditate dici possent, continentur.

Hom. 13. in ser. 50. & Serm. de temp. 205.

1. Tim. 6.

Serm. 29.

L. 2. Ep. 2. l. de Nat. c. 14. Pl. 75.

Epist. 119.

Odiolas facit divitias non solum paupertatis amor, sed timor. Si timetur inopia, magis timenda copia.

RATIO EST, Quia timor paupertatis est timor damni & miseriae; seu quod idem est, non timetur inopia nisi propter miseriam: unde quantum est major quavis miseria, magis timenda est.

Sed major est copiae seu divitiarum miseria quam inopiae; quidquid enim miserum haec habeat, totum est temporale, quod spe caeli possidendi facile mitigatur. At divitiarum miseria jacturam bonorum spiritualium & caelestium spectat in omnem aeternitatem, & sempiternas invenit penas, quarum metus à sacris incussus scripturis amarum reddit quidquid in divitiis potest esse jucundum; Quis enim Dives ad has non tremiscat voces? *Va vobis Divitibus! AGITE nunc Divites, plorate ululantes in miseriis vestris quae advenient vobis. Theaurisastis vobis iram in novissimis diebus.*

Quamobrem quae est proposita Veritas aperte pater, & ad ejus praxim discite, non aspiciendas tantum esse divitias quae parte sunt suaves ac jucundae, sed quae etiam sunt amarae & miserae, in quo certe multi errant, qui comparant malum temporale paupertatis, cum bono divitiarum; comparanda sunt enim mala cum malis, & bona cum bonis: Comparanda est miseria paupertatis cum miseria divitiarum, & haec recte judicanti cognoscetur longè major. Sic & comparanda jucunditas paupertatis cum jucunditate divitiarum, & illa tantò major apparebit, quantum est aeternitas major tempore, & caelum terra. Sic acute S. Petrus Chrysologus: *Si paupertatem vix ferre possumus temporalem, in aeternum mendicis fieri quis durabit qui militans non ad patriam mittit quidquid bellico judore conquirat, ut adolescentia labores senectus deliciose compenset? Et Christianus cui militare est id, quod vivit in saeculo, quomodo non cogitat ut pericula terrena, otium caelestibus consoletur? Unde & haec alia Veritas proponi possit:*

Si quod futurum est in aeterna vita, fieret in praesenti, nemo dubitaret pauperem esse Divite ditiozem.

RA.